

и отъ горещата му въздишка раятъ се превърналъ въ пустиня. Звѣроветъ се разбѣгали и подирили други убѣжища.

Само камилата не можела да стане, защото страдала отъ подуване на гърба.

Дълго се молила на своя царь, Великиятъ магьосникъ. Три дни и три нощи не свела погледъ тя, дирила го, и сълзитъ ѝ капѣли умолително.

Най-после магосникътъ ѝ казалъ:

— Само ти се осмѣли да искашъ прошка отъ мене, защото си болна, защото гърбътъ ти е подутъ и не можешъ да станешъ! А кжде остана признателността на другитъ звѣрове? Ще ти простя. И нѣма да те оставя да загинешъ срѣдъ тия нажежени пѣсѣци. Но заради това, че ти ме гледа три дни и три нощи, нека погледътъ ти вѣчно ме дири и да не можешъ да гледашъ кжде стѣпватъ краката ти! Ще оздравѣешъ, но нѣмамъ време да премахна гърбицата ти.

— Колко съмъ щастлива! — задала се въ сълзи камилата.

— Сега, — продължилъ магьос-

ника, — за да изкупишъ грѣховетъ на всички неблагоприятни звѣрове и за отплата, че те излѣкувахъ, ще занесешъ тия две деца въ оазиса, който е далечъ седемъ деня отъ тука. И знай, че никжде нѣма вода, а само нажежени пѣсѣци.

— Царю честити! — казала камилата, — но азъ не мога да виждамъ кжде стѣпвамъ. И какъ ще изтрая седемъ деня безъ вода?!

— Вземи и този даръ отъ мене! Нека седемъ деня да изтрайвашъ безъ вода. И въ твоя пѣтъ, нека моятъ духъ те рѣководи! Следъ това хората ще се погрижатъ за тебе отъ благодарностъ, че ще спасишъ тия две деца.

Камилата трѣгнала съ дветъ деца и стигнала оазиса.

Оттогава и до сега камилата не може да види кжде стѣпватъ нейнитъ крака, останала ѝ гърбица, но въ даръ получила да издържа седемъ деня безъ вода.

Заради това и до днесъ камилитъ сж най-предпочитани животни отъ бедуинитъ.

Василь Дунавски

